

ระบบการปกครองของสมาพันธรัฐสวิส
ประเทศสวิดฯเริ่มการปกครองระบบสมาพันธรัฐเมื่อ
ค.ศ. ๑๘๔๘ โดยแบ่งการปกครองเป็นสามระดับคือ

๑ ระดับสมาพันธรัฐ
(der Bund, die Eidgenossenschaft)
ทำหน้าที่ปกครองระดับประเทศตามรัฐธรรมนูญ
ของประเทศ (die Bundesverfassung) เช่น
วางนโยบายต่างประเทศ นโยบายความมั่นคง
ของชาติ ระบบตุลาการ ระบบการคลัง เป็นต้น

๒ ระดับรัฐ
(die Kantone)
มีทั้งหมด ๒๖ รัฐโดยรวมถึงรัฐทั้งหกด้วย
(die Halbkantone) แต่ละรัฐมีรัฐธรรมนูญ
กฎหมายที่ไม่แย้ง ต่อร์ัฐธรรมนูญของประเทศ
สภา รัฐบาล และศาลของตนเองรัฐ
ส่วนใหญ่ใช้ระบบบัตรลงคะแนนเสียง แต่ยังมี
บางรัฐใช้ระบบเรียกประชุมออกเสียงโดยตรง

๓ ระดับเขต
(die Gemeinden)
ตามสถิติปี ค.ศ. ๒๐๐๓ ประเทศสวิดฯมีเขต
ปกครองทั้งหมด ๒๘๔๒ เขต ภายหลัง
นี้สถานการณ์ทาง เศรษฐกิจผลักดันให้มีการ
รวมเขตปกครองบอยขึ้น บางเขตใช้ระบบ
สภา บางเขต ใช้ระบบเรียกประชุมออกเสียง
เขตมีหน้าที่ควบคุมทะเบียนประชากร (das
Einwohnerregister) จัดระบบคุ้มครองพลเมือง (der
Zivilschutz) บางเขตที่มีฐานะเศรษฐกิจดีจะรับหน้าที่จัด
ระบบการศึกษา ระบบสังคมสงเคราะห์ ระบบพลังงาน ระบบ
โยธาธิการ และ ระบบภาษีเอง รัฐบาลกลางหรือ รัฐบาลของ
รัฐจะช่วยเหลือทางการเงิน บางกรณีรัฐเป็น ผู้กำหนด
สิทธิและหน้าที่ของเขตปกครองตามความเหมาะสม

การแบ่งระดับปกครองนี้ถือตามทฤษฎีหรือหลักการว่าสิ่ง
ที่ระดับต่ำกว่าทำได้ ไม่จำเป็นต้องส่งเป็นหน้าที่ของ
ระดับสูงต่อไป (das Subsidiaritätsprinzip)
พูดง่าย ๆ คือถ้าผู้น้อยทำได้ก็ทำไป ไม่ต้องรอหรือ
โยนงานต่อไป

สภา หรือ อำนาจอธิปไตย
(ออกกฎหมาย) das Parlament,
die Bundesversammlung,
die Legislative

พลเมืองสัญชาติสวิสที่อายุครบ ๑๘ปีบริบูรณ์แล้ว (das
Volk) มีสิทธิลงคะแนนเสียงระดับชาติ (das Stimm-und
Wahlrecht) เช่นเลือกสมาชิกสภาทั้งสองสภา (das
Parlament) คือ สภาสมาพันธรัฐ (der Ständerat)
และสภาผู้แทนราษฎร (der Nationalrat) สภาสมาพันธรัฐ
มีสมาชิกทั้งหมด ๔๖ คนคือผู้แทนสองคนจากแต่ละรัฐ
ส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นขึ้นอยู่กับจำนวน
ประชากรของแต่ละรัฐสมาชิกของทั้งสองสภามีหน้าที่
ที่เลือก คณะรัฐบาล (die Regierung) คณะผู้พิพากษา
ศาลสูงสุด (das Bundesgericht) และคณะผู้พิพากษา
ศาลการประกัน (das Versicherungsgericht) สภาจะ
แต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ช่วยการทำงานของสภา
ให้มีประสิทธิภาพได้ผลรวดเร็วขึ้น มีทั้งคณะกรรมการ
ถาวร เช่น คณะกรรมการการคลัง (die Finanzkommissionen)
คณะกรรมการนโยบาย ความปลอดภัยแห่งชาติ
(die sicherheitspolitischen Kommissionen) และคณะ
กรรมการเฉพาะกิจสภาทั้งสองกำหนดประชุมสามัญปีละ
สี่ครั้งนานครั้งละสามสัปดาห์

หน้าที่สำคัญของสภาทั้งสองคือ
ออกกฎหมาย
เลือกตั้ง
ควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่
ควบคุมการคลังของสมาพันธรัฐ
และอื่นๆ เช่น รับรองการแก้ไขกฎหมายของรัฐ เป็นต้น

คณะรัฐบาล หรือ อำนาจบริหาร
(ปกครอง) der Bundesrat,
die Exekutive

สมาชิกสภาทั้งสองเลือกคณะรัฐมนตรีทั้ง
หมดเจ็ดคน(der Bundesrat, die Bundesrätin) รัฐมนตรีนี้จะผลัดเปลี่ยนกัน
ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของสมา
พันธรัฐทุกปี (der Bundespräsident, die
Bundespräsidentin) ประธานาธิบดีสวิส
มิได้เป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี เป็นเพียง
ประธานการประชุมคณะรัฐมนตรีและ
เป็นผู้แทนประเทศร่วมพิธีสำคัญต่างๆ
ถือว่ารัฐมนตรีทุกคนเท่าเทียมกันหมด
(Primus inter pares)

คณะรัฐมนตรีแบ่งหน้าที่กันบริหารกระทรวงต่อไปนี้เป็นคือ
+ กระทรวงต่างประเทศ (EDA)
+ กระทรวงมหาดไทย (EDI)
+ กระทรวงยุติธรรมและตำรวจแห่งชาติ (EJPD)
+ กระทรวงกลาโหมและการกีฬา (VBS)
+ กระทรวงการคลัง (EFD)
+ กระทรวงคุ้มครองสภาพแวดล้อม การคมนาคม
สื่อสาร และพลังงาน (UVEK)
+ กระทรวงเศรษฐกิจ (EVD)

ส่วนสำนักรัฐมนตรี (BK) ทำหน้าที่ประสานงานระหว่าง
กระทรวงต่างๆ หัวหน้าสำนักรัฐมนตรี(der Bundeskanzler,
die Bundeskanzlerin) และรองหัวหน้า(der Vizekanzler,
die Vizekanzlerin) จะเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีด้วย
และให้คำแนะนำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีได้

ฝ่ายยุติธรรม หรือ อำนาจตุลาการ
(ศาล) die Judikative

แบ่งเป็นสองแผนกคือ กองศาลสูงสุด (das
Bundesgericht) และกองศาล การประกัน
(das Versicherungsgericht) สมาชิกสภา
ทั้งสองเลือกผู้พิพากษาศาล
สูงสุดทั้งสองนี้ให้ดำรงตำแหน่งวาระละหกปี โดยนอกจาก
คำนึงถึงความรู้ ความสามารถของผู้พิพากษาแล้ว ยังคำนึง
ถึงภาษาที่ใช้ ถิ่นฐาน และพรรคการเมืองเป็นบางครั้งด้วย

ศาลสูงสุดนี้อยู่ที่เมืองโลซานน์ ส่วนศาลการประกันนั้น
อยู่ที่เมืองลูเซิร์น ศาลทั้งสองทำงานเป็นอิสระ แต่มีการร่วม
มือกัน เช่นมีกองเอกสารและกองรวบรวมคำตัดสินร่วมกัน

อำนาจทั้งสามที่กล่าวมานี้
แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด
ในทางปฏิบัติ (die Gewaltenteilung) เช่น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะทำหน้าที่
ผู้พิพากษาศาลสูงสุดในเวลาเดียวกันไม่ได้

สิทธิพิเศษของพลเมืองสวิส
เป็นสิทธิที่ใช้กันทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น

สิทธิขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญ
(das Initiativrecht)

1 ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงสามารถใช้สิทธินี้ได้โดยรวบรวมลายมือชื่อรับรองจากผู้มีสิทธิผู้อื่นให้ครบ ๑๐๐,๐๐๐ คนภายใน ๑๘ เดือนเมื่อทางรัฐบาลตรวจสอบ และรับทราบแล้วมักมีข้อเสนออื่นมาให้เลือก(der Gegenvorschlag) ข้อเสนอจากผู้มีสิทธิลง คະแนนเสียงและข้อเสนอแย้งจากรัฐบาลนี้จะผ่านสภาทั้งสอง ก่อนถึงการลงคะแนนเสียงทั่วประเทศ (die Abstimmung)

สิทธิแย้งมติสภา
(das Referendumsrecht)

2 กฎหมาย ธรรมนูญ หรือสัญญาข้อตกลงที่สภาอนุมัติเห็นด้วยแล้ว ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนน เสียงโต้แย้งได้ โดยรวมกลุ่มกันลงลายมือ ชื่ออย่างน้อย ๕๐,๐๐๐ คนภายใน ๑๐๐ วัน หลังจากกฎหมายธรรมนูญหรือสัญญาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

สิทธิร้องเรียน
(das Petitionsrecht)

3 ประชาชนในประเทศสวิดฯทุกคนไม่ว่าสัญชาติใดก็ตาม ที่มีได้ถูกถอนหรือจำกัดสิทธิตามกฎหมายจะยื่นคำร้อง ยื่นข้อเสนอ หรือร้องเรียนเรื่องข้อข้องใจให้ทางการรับทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรได้ทางการไม่จำเป็นต้องให้คำตอบ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว อย่างน้อยทางการหรือเจ้าหน้าที่จะตอบว่าจะรับไปพิจารณา

หนังสืออ้างอิง
Der Bund kurz erklärt, 2003, Bundeskanzlei,
Informationsdienst

สงวนลิขสิทธิ์ ข้อมูลนี้จัดทำขึ้น เมื่อ ค.ศ. 2004
โดยกลุ่มหญิงไทยเพื่อหญิงไทย
Copyright © 2004 Thai Frauen für Thai Frauen

Der Bund

**ระบบ
การปกครอง
สวิตเซอร์แลนด์**